

Stahmsa, sept 6. 1847.

R. 513/698.

Kedves barátom!

Hiszenem, hogy egymásnak is levéllet se az „
dívóvá: igyedszem, a mennyire sőtlem selit
mindeniket leróni. A mi a címert és an-
nal finciet itesi: hát csak megmaradot
a már kére vért mellett, a kinek tessit
hadd írje rajja a fejét. Pali monarától me-
heren hiszem, hogy legyen valami, más csak
aként is, mert benne alkalmasint Toldi
kellene ismételtem. Az magyaros equest Kö-
szönöm, lehet hogy használatos valahol. Legyen
meg er itig semmit sem küldött, közlelt
abra kérem meg, hogy küldje el a Magyar
Könyvt, de még valahol nem kapom, pedig
annak olvasásá nélkül nem keressék pe-
lyannúhír fogni. Kellék személyet kellenémet,
a fő dolgotra isméltem, terveim van, egy
hiszem kedvel fogot rajja dolgozni, s
bár az időből már is kifogytam, ki-
dolgom, ha el kéit kiadom kiülön.
Toldi epéje még tarabban van — egyseve-
síttem kell az egész, nagyon kére, na-
gyon kereset nélkül. A Niebelungen most
még nem talán valamit, olvasás ve-
som.

Min feleltem el a b. ujlaki harang
feliratát, valamint a Naticra v. klevé-
ből sem, s ha megkapom jövő abra-
kumul, az elfős juppán is, elküldöm.

Julia a 100 meséket már is sokat
— az iskolai cüklő olvasás kelte fel-
toss, bár még nichol hibás — olvasás-
köpör.

Toldi bírálatából jól azt olvasom,
hogy az itesi itesi (rajja ki?) sokat ite-
seve a rejtebb dolgokból, mitet in
Pepsig granitát ittan oda. Megvájai
egész beszéssel menel; a világ ökrére né-
ve is, beszél látni, hogy kiemelte
a megelőző sor, hol markát, júd és
kinézet említtem, mert csakugyan
ak adta nelem az ökre fűt, nem
a riu, sőt említtem, mikor az

ilre már le volt írva, aron gondolkodásom,
micsoda rivest vegyel rá a lánya övöl-
re helyett. Ah öbige-ot már kijavítottam,
aki magam sem peressem főbe, valamint
a torna repelést sem örömet hagyom meg,
no de aron már meg van a! Ellenben
a nyál - a tiszta nyál krisibulását
aligha meg nem hagyom - népies költemény,
sem ne legyünk olly nagyon talonidat
az inexpressiblest dolgában. Akas meg
a időre fő, melyet én gondolok vessem öb,
népvel akon valamint. Erregi tudományt nem
ritessem a krisiból. — A fej iródatul
Remle pedig seljese kimondja az in elve,
még, melyre én a népies kesket ábrát
Készülök (62. lap) "legyen a költemény sem
uri, sem népi, hanem érthető s érthető
körös jó, mindennel, hit és elmevel él,"
dona meg issem." De ezen két elvire csak
a mop divatos népies modorok kesketül
juttatni s akon még népies for ever!
De sebessébe mondjam én, hogy hi van
állhatom a turbó költemény.

Es így én, akon hogy az életkép,
kez fogódnai nem mondom, az, hogy fej-
resem a parad philosophiajai az nyitandó,
pat bucsulok öltöngében. Ah dehogy!
Peressem a neuresi költemény s népies,
ség könsödében megmott, készbb majd puttán,
Keplessai usulu az individualizálás elve,
minél az ember csak a nevet kapulja meg
az aephticából, s többre maga csinálja.
En legalább ars hissem. Az embernek magába
kell állani s onnan fejteni ki a mit tud.
Hb. srb. Haggjak el öb, ugy sem érset holla,
En az aephticát csak étkeni tudom valan
melly müben, kifejermi nem.

Tegnap semestél írok. Jönad János,

net. Holnap usán - 8^{án} eskissit Peröji.
Ha söle közelebb levelet kapok, többet is
írok a Ferrarától. —

Murányi Venusát mindenesetre fej-
resem ha elindene kemihálykor, még
salán kassát vehetem, ha dugonytól
nem salátol kapni, a mi könnyen meg-
epesit. —

Es' erikunin' älyä meä at' ei' is' keuea,
min' den sepi ei' kelki' jawaival, s'arssa
meä em'le'kesi'ebaz' yvoin' pererö' s' mi'gen
to' d'etv' luv'arj'oida
Asanyt.

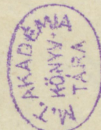
Spain

*for your
delegation*

© 1875

16 4/4

*M. Sigeethi Professor kehintees Silá,
gyi Istrán unak kishuelisel.*

12

M. Sigeethi.

Kelemen János 1848.

K. 513/698

T. a. Szilágyi István pro.
feror unak közzettség

János

[Large handwritten flourish]

Riget.
(Mármaros megye.)

1

12 ~~11~~

7
3
1
~~12~~

K. 513/698

699

